

קונטרס

כְּלוֹנוֹ מִשְׁפָּחָה

יְגַלֶּה אֶת מַעֲלַת הָאֲחֵדוֹת וְהָאֲהָבָה בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִידִים אֶת
הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

בְּנוֵי וּמִיָּסֵד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ
וּמִשְׁלָב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוֹס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הַפְתִּיכָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדַמוֹ"ר מוֹהֵר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב
גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכָל־הַקָּדֹשׁ — חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

Mesifita Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129-42nd STREET
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

קונטרס

כָּלְנוּ מִשְׁפָּחָה

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי, אֲשֶׁר כְּתִיב (דְּבָרִים יד): "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", עִם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנִים לַיהוָה יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת ג): "חֲבִיבֵינָא יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאוּ בְּנִים לְמָקוֹם; נִמְצָא, שְׂאֵם אֲנַחְנוּ בְּנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי "כָּלְנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לִרְאוֹת לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה כְּמִשְׁפָּחָה אַחַת הַמְתְּאַחֲדָת יַחַד, וּמְסִיעִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כְּמוֹ-כֵן אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה כְּשִׁמְחָזִיקִים עֲצָמָם יַחַד, כִּי אִם עִם יִשְׂרָאֵל מְתְּאַחֲדִים יַחַד פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרְמִים שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה, שְׂלֵא עָלוּ כְּמוֹתֶם מִימּוֹת עוֹלָם, כִּי אֲצָלוּ יִתְבָּרֵךְ חָשׁוּב מְאֹד שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שְׂאֲצָלוּ יִתְבָּרֵךְ חָשׁוּב מְאֹד כְּשִׁפְעָלוֹת מְשֻׁנּוֹת מְתְּאַחֲדוֹת

בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט; הֵינּוּ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה מֵהַזֹּלָת, וְכַמְאַמְרָם וְ"ל (בְּרִכּוֹת נח): כִּשֵׁם שְׁפָרְצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים, כִּי דַעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; אֵין אָדָם שֶׁנִּדְמָה כְּזוֹלָתוֹ, אֲלֵא כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ פְּרִצוּף אַחַר וְכֵן דַּעַה אַחֲרָת, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, שֶׁהַדַּעוֹת הַנִּפְרָדוֹת זֶה מִזֶּה מִתְאַחֲדוֹת יַחַד בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט לְהֵאמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה גֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, כְּשֶׁנִּמְצְאוֹת פֹּה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת, אֲנָשִׁים מְשֻׁנִּים בְּדַעוּתֵיהֶם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כְּשֶׁבָּאִים לְאַחֲדוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ — כֹּלֵם מִתְאַחֲדִים, וְכִי אָנוּ נַעֲשִׂים מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה.

וְלִכֵּן הָעֵקֶר צְרִיךְ לְזַכֵּר, שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֵין יְכוּלִים לְהִתְבּוֹלֵל בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלֹא כְּפִי שְׁהַגוּיִים חוֹשְׁבִים, שֶׁיְכוּלִים לְהִטְמִיעֵנוּ בִּינֵיהֶם, כַּמְאַמְרָם וְ"ל (פְּרָקִי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר נב): מֵה כּוֹשֵׁי מְשֻׁנָּה בְּעוֹרוֹ, כִּי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁנִּים בְּמַעֲשֵׂיהֶם מִכָּל הָאַמּוֹת; עִם יִשְׂרָאֵל שׁוֹנִים מֵאַמּוֹת הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁנוּי, אַמּוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ לָהֶם הָאֱלִילִים שְׁלָהֶם, וְהַמְּנַהֲגִים שְׁלָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם אֵל אֶחָד וְתוֹרָה אַחַת שֶׁקִּבְּלָנוּ בְּהַר סִינַי, וְאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם

אינו יכול לעקר את התורה מאתנו. אמות העולם נסו להרג ולטבח, לחנק ולשרף את עם ישראל בכל מיני מיתות משנות ואכזריות במשך אלפים שנות גלותנו, שיעזבו את אמונתם, אבל לא הצליחו, הרבה אמות מכל אמות העולם נכחדו, ועם ישראל נצחי, חי וקיים!

ולכן עלינו לזכור, ש"כלנו משפחה" אחת, ולהחזיק עצמנו ביחד, ולכבד ולקדש את זה, ואף שהסמ"ך-מ"ם, שהוא מקור הטמאה, כל כחו הפריד ומשל, להפריד בין נשמות ישראל כדי למשל עליהם, ומתגבר ומתפשט הן בעצמו, והן על-ידי שלוהיו, אבל על-ידי שנתאחד יחד, ונזכר ש"כלנו משפחה" אחת, לא יוכל לנצחנו. אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא במדבר טו): מה תמר זה, אין לו אלא לב אחד, אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים. עם ישראל משתוקקים רק אליו יתברך, ורוצים רק אותו יתברך. ולכן זו השמירה שלנו, שלא יוכלו לגעת בנו, שלא תוכל תרבות הגויים לטמא אותנו. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים תתלא): לא קבלו את התורה, אלא כדי שלא תהא אמה ולשון שולטת בהם. ולכן

בְּזִמְנֵי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִקְיָמִים אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת,
אֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בָּהֶן. וְהַעֲקָר לְזִכֹּר
— שְׁ"כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, וְכִמּוֹ בְּמִשְׁפָּחָה,
שְׁעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, אַחִים וְאַחִיוֹת אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה,
כְּמוֹ-כֵן עָלִינוּ לְאַהֲבֵי אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וּלְקִרְבֵי אֶת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, כִּי כְּלָנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט דְּבָרִים תַּתְּקַמָּא): אֲשֶׁר־יְכַסֵּם
יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְנֵי שְׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, אֵין כָּל
אִמָּה וְלָשׁוֹן שׁוֹלֵטת בָּהֶם. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
הַעֲרַב-רַב, שֶׁהֵם הַקְּלִפָּה הָאֲחֵרוֹנָה לְפָנֵי זְרִיחַת אוֹר
הַגְּאֻלָּה, אֵינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל, אִם
מִתְאַחֲדִים יַחַד בְּאַחֲדוּת גְּדוּלָּה וְאַמִּתִּית כְּמִשְׁפָּחָה
אַחַת גְּדוּלָּה. וְכַדְגַּמַּת מִשְׁפָּחָה, כְּשֶׁאֶחָד מְסִיעַ לְשָׁנִי,
זֶה סוֹד הַצְּלָחָתָהּ, יֵשׁ אָב וְאִם, בְּנִים וּבָנוֹת,
וְכִשְׁמִתְאַחֲדִים יַחַד — זֶה מִשְׁפָּחָה בְּרִיאָה. כְּמוֹ-כֵן,
כְּבִיכּוֹל, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא אָבָא, הַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא אֲמוּנָה, שֶׁהַשְּׂרָה הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
אֶת אֱלֹקוֹתוֹ בֵּינֵינוּ — הִיא נִקְרָאת אִמָּא, וְאַנְחֵנוּ עִם
יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים בְּנִים וּבָנוֹת לְמְקוֹם, וּבְלָשׁוֹן קְבֻלָּה:
אָבָא וְאִמָּא זֶה חֲכָמָה וּבִינָה, בֵּין וּבֵת זֶה זְעִיר אֲנָפִין
וְנוֹקְבָא. וּבְזֶה שְׁמִתְאַחֲדִים יַחַד, "כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה",
בְּזֶה נַעֲשֶׂה יַחַד עֲלִיּוֹן נוֹרָא וְאִים.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְזַכֵּר זֹאת תָּמִיד, אֲשֶׁר הִתְקַרַח לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלֵאמֹר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל רִשְׁעוֹת הָרִשָּׁעִים, הַמְצִיקִים לָנוּ וּמְצַעְרִים אוֹתָנוּ. כִּי כִּף אֹמֵר הִתְכַּם מְכַל הָאָדָם (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ב): "כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת"; שׁוֹשְׁנָה הֵן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַנִּמְצָאוֹת בֵּין הַחוּחִים — הָרִשָּׁעִים. מָה אָנוּ רוֹאִים? שׁוֹשְׁנָה נֹאֵה צוּמַחַת בַּמִּדְבָּר, וְהִיא מְסַבֶּכֶת עִם חוּחִים וְקוֹצִים, בָּאָה רוּחַ וְנוֹשְׁבֶת עָלֶיהָ לְמִזְרַח, וְנִדְקָרַת מִן הַחוּחִים הַנִּמְצָאִים שָׁם, בָּאָה רוּחַ וְנוֹשְׁבֶת עָלֶיהָ מִמְעַרְב, וְנִדְקָרַת מִהַחוּחִים אֲשֶׁר שָׁם, בָּאָה רוּחַ וְנוֹשְׁבֶת עַל הַשׁוֹשְׁנָה מִצְפוֹן וּמִדְרוֹם, וְנִדְקָרַת מִהַכוֹוִנִים הַלְלוּ, וְכִף כָּל רוּחַ נוֹשְׁבֶת גּוֹרְמַת לַשׁוֹשְׁנָה הִיפָה לְהִדְקָר מִן הַדְרָדָרִים אֲשֶׁר סְבִיבָה, כֵּן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂעֵדִין נִמְצָאוֹת בְּגִלוֹת, הֵיכָן שְׂיִסְתוֹכְבוּ יִקְבְּלוּ דְקִירוֹת, אִךְ עֵקֶר יְפִי הַשׁוֹשְׁנָה, שְׂאִינָה מִתְפַּעֶלֶת מְכַל הַרוּחוֹת זְרוֹת, אֶלָּא יוֹדַעַת שְׂסִבִּיבָה אֵלּוּ חוּחִים וְקוֹצִים, וְהִיא שׁוֹשְׁנָה מְרֵהִיבָה, כֵּן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת שְׂיודָעִים שְׂיִישׁ אֵל אֶחָד הַמְחִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְרַק אֵלָיו עָלֵינוּ לְבוֹא וּלְהִתְפַּלֵּל, זֶה עֵקֶר יְפִין; כִּי זֶה הִיפֵי שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה, יְפִי הַפְּרַח, שְׂיודָעִים אֶת הָאֶמֶת,

אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים, וְאֵלוּ שְׂדוּקָרִים אוֹתָנוּ הֵם חוֹחִים
 בְּעֵלְמָא, וְלִבְסוּף יָבוא בְּעַל הַפָּרֶם, וַיִּכְלֶה אֶת
 הַקּוֹצִים וְהַדְּרָדָרִים, וְהַשּׁוֹשְׁנָה תוֹצִיא רִיחוֹת טוֹבִים
 שָׁבָה. אֲבָל לְעַת עֵתָה עָלִינוּ לְטַפֵּל בְּשׁוֹשְׁנָה. כָּל
 נְשָׂמָה וְנִשְׁמָה הִיא פָּרַח, וְעָלִינוּ לְשֹׁמֵר הַיֵּטֵב עַל
 הַפָּרָחִים שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם הַיְלָדִים. לְהַקְפִּיד עַל צְנִיעוֹת
 הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַיְפִי שְׁלָנוּ, שְׁבַת יִשְׂרָאֵל הוֹלֶכֶת
 בְּצְנִיעוֹת כְּרֵאוֹי, שְׂאֵשֶׁה הוֹלֶכֶת בְּכֶסֶף רֵאשׁ, וְאֵין
 רוֹאִים שְׁעָרָה אַחַת, וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּגִלַּחַת
 — אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקָה; וְכֵן מִתְּנַהֲגוֹת הַנְּשִׁים
 הַכְּשׁוּרוֹת הַחֲרָדִיּוֹת לְדַבֵּר הַשֵּׁם, שְׁעוֹשׂוֹת תְּגִלַּחַת
 לְגַמְרֵי, וְאֵין לָהֶם בְּכֹלל שְׁעָרוֹת, וְכֵן כְּשֶׁיְהוּדֵי
 מְקַפֵּיד עַל חֲזוֹתוֹ הַיְהוּדִית, וַיֵּשׁ לוֹ זָקֵן וּפְאוֹת, שְׁזָה
 הַצָּלֵם אֲלֵקִים שְׁעָלָיו, וְשׁוֹמֵר עַל הַדְּבוּר, לְדַבֵּר רַק
 דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, זֶה הַיְפִי שֶׁל
 הַשּׁוֹשְׁנָה, הֵינוּ הַנְּשָׂמָה שְׁלָנוּ.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְזָכֹר, שֶׁ"כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת,
 וְצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר זֶה אֶת זֶה, וְלְזָכֹר שֶׁהַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִתֵּן לָנוּ לִפְלֵי, וְאֵף שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים
 דְּקִירוֹת מְמֻזָּח וּמְמַעֲרָב, מְצַפּוֹן וּמְדָרוּם, הַקְּדוּשָׁה-

בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה):
 אֲלֵמָּלָא מוֹרְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ אָמְרָה
 אַחַת יְכוּלָה לְהִתְקַיֵּם בֵּין שְׁבַעִים אַמּוֹת; וְזֶה
 בְּכָל־לַיּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן בְּפִרְטוּיּוֹת, אִם נִמְצָא קְבוּץ שֶׁל
 יְרֵאִים וְשְׁלָמִים לְדַבֵּר ה', הַנְּשִׂים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוּת
 גְּדוּלָה, לֹא רוֹאִים אֶצְלָן אֶפְלוֹ שְׁעָרָה אַחַת בַּחוּץ,
 וְשׁוֹמְרוֹת עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וּמִקְפִּידוֹת עַל טְהָר
 הַדְּבוּר, וְכֵן הַגְּבָרִים בָּאִים עָרֵב וְבִקֵּר וְצִהָרִים
 לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִתְאַסְּפִים בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ
 לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמְקַיְמִים מִצְוֹת בְּהַקְפָּדָה עֲצוּמָה,
 אֶפְלוֹ שְׁיִהְיוּ סְבִיב חוֹחִים, לֹא יוּכְלוּ לָנוּ בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאֶפֶן, מְרַב אַחֲדוֹת וְאֶהְבָּה שְׁיִשְׁנֶם בְּקְבוּץ
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. וְזֶה יְסוּד הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צח, סִימָן ב'): נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲגָדָה אַחַת — הִתְקִינוּ עֲצָמָם לְגֻאֻלָּה; זֹו הִכְנֶה
 לְגֻאֻלָּה — כְּשֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, כְּשֶׁנֶּעֱזָר זֶה לְזֶה, אֵיזָה
 יִפִּי לְרֵאוֹת מִשְׁפָּחָה אַחַת, שְׁכָלֶם מִתְאַחֲדִים בָּהּ
 יַחַד — אַחִים וְאַחִיוֹת, וְאוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה,
 וְעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, וְעוֹשִׂים שְׂמֵחוֹת, וְכָלֶם מְשַׁתְּפִים
 בְּשִׂמְחָה, לְהוֹרִים יֵשׁ נַחַת-רוּחַ גְּדוּלָה מְאֹד. כְּמוֹ-כֵן
 אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים וְשִׁכְנִית עֲזוֹ מִתְפָּאֲרִים כְּשֵׁיִשׁ

קבוּצָה אַחַת, קִהְלָה אַחַת שֶׁל יְהוּדִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, שְׁעוֹזְרִים זֶה לָזֶה, וְשֹׁמְחִים בְּשִׂמְחַת הַזּוּלַת כְּבִשְׂמֻחַתָּם שְׁלֵהֶם, אֵיזָה שְׁעִשׂוּעַ גּוֹרְמִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִשְׂכִינַת עֲזוֹ, שֶׁהֵם הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְאַחֲדִים אוֹתָנוּ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), שֵׁישׁ שְׂכָלִיִּים נִפְרָדִים, הֵינּוּ שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ שְׂכָל פְּרָטִי, וְלֹא יְכוּלִים לְהִכְרִיחַ דַּעְתּוֹ עַל הַזּוּלַת, הוּא מִבֵּין אַחֲרַת מִמֶּנּוּ, וְזִכּוּתוֹ לְחֹשֵׁב כְּפִי שֶׁהוּא חוֹשֵׁב, אָבֵל יֵשׁ שְׂכָל הַכּוֹלֵל, זֶהוּ הַשְּׂכָל שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁנִּכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ שְׂכָל אַחֵר, אֶלָּא הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן כָּל הַשְּׂכָלִיִּים הַפְּרָטִיִּים, כְּשֶׁבָּאִים אֶל הַשְּׂכָל הַכּוֹלֵל, הֵם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו, וּמִזֶּה נֶעֱשֶׂה שִׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי יג, ט): "אוֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח", וְזֶה נֶעֱשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְלִכֵּן אָנוּ נוֹסְעִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצְדִיק הָאֱמֶת, שֶׁהוּא הַשְּׂכָל הַכּוֹלֵל, וְכָל שְׂכָל וְשְׂכָל פְּרָטִי שֶׁבָּא אֶל הַשְּׂכָל הַכּוֹלֵל — נִכְלָל בּוֹ.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְזַכֵּר, שֶׁ"כָּלְנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, וְהַהֲכָרַח לְעֲזוֹר זֶה לָזֶה, וְלְזַכֵּר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחַד שָׂמוֹ רַק עָלֵינוּ. וְכִמְאָמְרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה

כט, סימן ב'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אֵלֹהֵי אֲנִי עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, אָבֵל לֹא יַחֲדָתִי שְׁמִי אֵלָא עֲלֵיכֶם, אֵינִי נִקְרָא אֱלֹהֵי הָעַפּוֹ"ם, אֵלָא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עִם יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד", וּמְגִלִים אֶת אַחֲדוּתוֹ יְתֻבְּרֵךְ. וְזֶה מֵה שְׁעוֹשֶׂה אֶת "כָּלֵנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת. בְּמָה אֲנַחְנוּ מִתְאַחֲדִים? בְּאַמוּנָה. מִי מִמֶּנָּה עָלֵינוּ? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם אָדָם חֲזָק בְּאַמוּנָה, וּבֹא בְּכָל יוֹם וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יְתֻבְּרֵךְ כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, אֲזִי מִלְאֲךָ הַמְּנוֹת, אֵינִי יָכוֹל לְהַגִּיעַ אֵלָיו, וְאִי שְׂמַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁצָרִיךְ לְהַסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, הוּא מֵת מִיַּתֵּת נְשִׁיקָה כְּמִשֶּׁה רַבְּנוּ וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּמְרִים הַנְּבִיאָה, שְׁזָכוּ לְדַבְּקוֹת אֲמִתִּית, לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׁיִצְאָה נְשַׁמְתָּם בְּנְשִׁיקָה, כְּכִיכּוֹל הַתְּנַשְׁקוּ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עָלִינוּהָ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהִיּוֹת כָּל-כָּף חֲזָק בְּאַמוּנָה, לְהֶאֱמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, עִמוֹ וְאַצְלוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ו, ג): "אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי", אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יְתֻבְּרֵךְ, וְהַשֵּׁם יְתֻבְּרֵךְ אוֹהֵב אוֹתִי, וְאִז שׁוֹם אִמָּה וְלָשׁוֹן אֵינָם יְכוּלִים

לְהַגִּיעַ אֵלָיו, וּמִלֶּאֱךָ הַמּוֹת וְשָׂרוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינָם יְכוּלִים לוֹ. וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵב, סִימָן ז'): כְּשֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּסִינַי וְקִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִלֶּאֱךָ הַמּוֹת: עַל כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ לָךְ רִשׁוּת, וְעַל אִמָּה זֹו אֵין לָךְ רִשׁוּת, שֶׁהֵם חֲלָקִי. וְלָכֵן רָאִינוּ בְּרֵאֵי הַהִסְטוֹרִיָּה מִשְׁךָ כָּל הַתְּקוּפּוֹת, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתּוֹ מִיתַת נְשִׁיקָה, כְּשֶׁעַל שְׁפֹתֵיהֶם הָיוּ הַמְּלִים: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַנְּי"ה אֶלְקִינוּ הַנְּי"ה אֶחָד".

וְאִם-כֵּן "כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, שְׁתַּמִּיד רוֹצִים לְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְעַל-יְדֵי כֵּךְ נִצְלִיחַ מְאֹד. וּבְאַמֶּת אִם רְצוֹנָנוּ לְהַגְאֵל, עֲלִינוּ לְזִכֵּר הַיֵּטֵב, שְׁכַתּוֹב בְּזֵהָר חֲדָשׁ (פָּרָשַׁת נֹח): עַל-יְדֵי בֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנִסֵּת אֶחָד שְׁיִתְאַחֲדוּ יַחַד, נִזְכָּה לְהִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אֶחָדָא, עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהַכְנִיס מַחְלָקָת, לְהִבִּיא לְשׁוֹן-הַרְעָה, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לְהַפְרִיד בְּמִשְׁפָּחָה, לְהַפְרִיד בְּקַהְלָה. וְלָכֵן עֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ דִּיקָא עַכְשָׁו בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֲז לְהִתְאַחֵד יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, כִּי "כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, וְעֲלִינוּ

לראות לְשֵׁדֶךָ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ זֶה לָזֶה, שְׂבָאָמֶת
 נִהְיָה כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת, מִשְׁפָּחָה הָאוֹהֲבִים אֶחָד
 אֶת הַשֵּׁנִי, לְמַדְנוּ לְקַח עַל בְּשָׂרֵנוּ מְרֻשְׁעִים אַרוּרִים,
 שָׂרֵק הַכְּפִישׁוֹ שְׂמֵנוּ מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, וְגָרְמוּ אִיוֹם
 עַל מִשְׁפַּחְתָּנוּ, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ, זָכִינוּ
 לְהִגָּאֵל מִהַפְסֵלֶת הַזֹּאת, מִמַּעֲכִירֵי הָאוֹיֵרָה, מֵאִינָשִׁי
 דָּלָא מְעִלִי, וְאָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת מְזַקֶּקֶת לְלֹא סִיגִים,
 הַרוּצָה לְעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבוֹרָא יְתָבְרָךְ שְׂמוֹ. כְּלָנוּ
 רוֹצִים לְקַיֵּם רְצוֹנוֹ יְתָבְרָךְ, וְלִכֵּן הִבָּה נַעֲזֹר זֶה לָזֶה,
 וְלֹא נִסְתַּכַּל עַל הַקּוֹצִים וְהַחֲוָחִים הַסּוֹכְבִים אוֹתָנוּ
 מִבְּחוּץ. עָלֵינוּ לְזַכֵּר, שְׂאָנוּ הַשּׁוֹשְׁנָה שֶׁל הַקְּדוּשָׁה־
 בְּרוּךְ־הוּא, הַפְּרַח הַיָּפֶה, הַצְּנִיעוּת שְׂבִנְשִׁים
 וְהַיְחודִיוֹת שֶׁל הַגְּבֻרִים, זֶה יְפִי הַפְּרַח שֶׁל הַקְּדוּשָׁה־
 בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִוָּרֵד לְמַטָּה לְרַעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט
 שׁוֹשְׁנִים. הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ יֵשׁ לוֹ נַחַת־רוּחַ מִכָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ בְּעֵת שְׂאָנוּ עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ. כְּשִׂיְהוּדֵי
 בָּא וּמִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, וּמִבְּקֶשׁ כָּל צְרָכָיו, אֵיזָה
 רַעַשׁ הוּא עוֹשֶׂה בְּשָׂמַיִם, כְּשִׂאֲשָׁה מוֹזִילָה דְמַעוֹת
 מְעִינִיהָ, וּמִבְּקֶשֶׁת מִמֶּנּוּ יְתָבְרָךְ כָּל צְרָכֶיהָ, אֵיזָה
 נַחַת־רוּחַ גּוֹרְמֵת בְּשָׂמַיִם, כְּשִׂעוֹשִׂים חֶסֶד זֶה עִם
 זֶה, אֵיזָה נַחַת־רוּחַ גּוֹרְמֵם לְפָנָיו יְתָבְרָךְ. וּכְמֵאֲמָרָם
 ו"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקְכַּב): אָמֵר הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־

הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה, יותר מאַלף עולות שהקריב לפני שלמה המלך, אצלו יתברך מאד מאד חביב שיהודי עוזר לזולתו, ומברכו ומלמד זכות עליו. עד כדי כך, שאומרים חכמינו הקדושים (תנחומא ויחי ה'): כל המברך את ישראל, כאלו מברך את השכינה; איזה חן ויפי שאחד מברך את זולתו כמשפחה אחת, שהבנים והבנות, האחים והאחיות הם באחדות, ומקבלים מרות מהאב, ומסתכלים על האם. כמו-כן נשמות ישראל, אם משעבדים לבם לאביהם שבשמים, ומסתכלים תמיד רק על שכינת עזו יתברך, יודעים שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, כי אין בלעדיו יתברך כלל, זה יפי השושנה.

ולכן זכרו היטב, מה שהצדיק האמת מבקש אתכם, שתחדירו בכם אחת ולתמיד, אשר "כלנו משפחה" אחת, וזה יעזר לנו לעבר על הכל. ואומרים חכמינו הקדושים (שם): כל העוזר לישראל כעוזר לשכינה; בודאי יש עלינו גזרות רעות, אבל אימתי נבטל את כלן? אם נזכר היטב, ש"כלנו משפחה" אחת, אז הסמ"ך-מ"ם יתפורר לגמרי, וימחק מן העולם, וכל שלוחיו יתפגרו בזה

אחר זה, מחמת שיפול פחד עליהם. כי בעת שעם ישראל מתאחדים יחד, אין לשום קלפה שליטה עליהם. כפי שמצינו בהמן-עמלק, שקטרג על נשמות ישראל, ואמר (אסתר ג, ח): "ישנו עם מפזר ומפרד בין העמים", ורצה על-ידי-זה לחסל את עם ישראל, ובאה אסתר המלכה ואמרה (שם): "לך כנס את כל היהודים". אסתר המלכה באה אל מרדכי שהוא הצדיק, ואמרה לו: אם רצונך שהמן-עמלק לא ישלט בנשמות ישראל, ויעביר את הגזרות רעות שגזר — כליון ופרוד, עקר העצה — לך כנס, תכנס את נשמות ישראל שיתאחדו יחד. מי זה המן-עמלק? נכדו של עשו. מי השר של עשו? הסמ"ך-מ"ם הרשע. איך יכולים להפילו? רק על-ידי אחדות, כמו שהיה אצל יעקב אבינו, בשעה שנאבק עם שרו של עשו — הסמ"ך-מ"ם, כתוב (בראשית לב, כד): "וינתר יעקב לבדו", הוא נשאר לבדו, אומרים על זה חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה עז): הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ב, יא): "וְנִשְׁגַּב הַיְיָ הַלְבָדוּ"; יעקב אבינו הגיע למדרגה כזו, שידע שאין אף אחד בעולם שיכול לעזר לו — רק הקדוש-ברוך-הוא, וזה מה שהצילו. וזהו למוד לדורי לדורות, כל זמן

שְׁנֹזְכֹר, שֵׁ"כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, שׁוּם אִמָּה וְלִשׁוֹן
 לֹא יוֹכְלוּ לָנוּ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יתְפַוֵּר לְגַמְרִי, לְפָנַי
 שְׂיִחְיָה לְרֵאוֹת לְפוֹרֵר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת
 וְאֶת קְהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, וּבְפִרְטֵי אֶת קְהֵלוֹת
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁר "כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת,
 וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְרוֹצִים אֶת הַטּוֹבָה שֶׁל
 הָאֶחָד לַשְּׁנַי, וְנִשְׂאִים זֶה עִם זֶה, עַד שְׁנַעֲשִׂים גַּם
 בְּנִשְׁמִיּוֹת בְּאֵמֶת מִשְׁפָּחָה אַחַת, אֵיזָה עֲנֵג הוּא זֶה,
 כְּשֵׁי שְׂמִחָה וּמִשְׂתַּתְּפִים כָּלֵם בְּשִׂמְחָה. אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה כַח): אֲמַר לָהֶם
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, אֶהוּבִי, מָה אָנִי
 מִבְּקֶשׁ מִכֶּם? אֵלֹא שְׂתִּהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה וְתִהְיוּ
 מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה; וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן
 הַבּוֹרָא, וְלֶאֱהֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְלַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׁנַי,
 וּבְפִרְטֵי כְּשִׁבְאִים אוֹרְחִים, עָלִינוּ לְקַבֵּל בְּסִבֵּר פָּנִים
 יְפוֹת, וְלִדְבַר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה
 הַסֵּבֶה שְׂהִגִיעוּ דִּיקָא לְכֹאֵן; וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְדַבֵּר
 עִמָּהֶם רַק מְאֻמּוּנָה, וְלֹא לְהִזְכִּיר שׁוּם דְּבוּר
 מִהַסֵּטְרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קַכז): גְּדוּלָה הַכְּנִסַת אוֹרְחִים יוֹתֵר
 מִהַשְׂפִּמַת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ; כִּי בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לוֹמְדִים
 תּוֹרָה, אֲבָל בְּזֶה שְׂמֻקְבָּלִים אֶת הָאוֹרְחִים וּמְדַבְּרִים

עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ אָנוּ עוֹשִׂים
 בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֶפְלוּ בְּרַחוּב, וּמְכַל שֶׁפֶן בְּבֵיתוֹ, כִּי
 כְּשֵׁי-הַיְהוּדֵי הוֹלֵךְ בְּרַחוּב וּפּוֹגֵשׁ אֹרֶחַ, וּמִקְדִּים לוֹ
 שְׁלוֹם, וְכָבֵר מִתְחִילִים לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וּמִשְׁבַּח
 הַצְּדִיק, זֶה גֹרֵם גְּדֻלַּת הַמַּחֲיִן, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
 ו"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט): כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּר
 מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים, עַל-יְדֵי זוֹכָה לְמַחֲיִן נְקִיִּים. וְלִכֵּן
 הֵבִה וּרְאוּ לְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִשְׁבַּח הַצְּדִיקִים לְגְדֻלָּם
 וּלְפָאֲרָם, וּבְפָרֵט כְּשֶׁבָּאִים אֹרְחִים לְהִתְאַרֵךְ אֶצְלָנוּ,
 עֲלִינוּ לְסַפֵּר נִפְלְאוֹת מֵהַצְּדִיק, וְזֶה יִתֵּן לָנוּ אֶת
 הַדַּעַת הָאֲמִתִּית. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת
 קכז): גְּדוּלָּה הַכְּנֻסֶת אֹרְחִים מְקַבֵּלֶת פָּנֵי שְׂכִינָה.
 מִהִי שְׂכִינָה? אֱמוּנָה, שְׂאֲנוּ מְרַגְּשִׁים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתָּנוּ, וְכְשֶׁבָּאִים אֹרְחִים וְאָנוּ
 מְקַבְּלִים פָּנֵיהֶם בְּסֹכֵר פָּנִים יְפוֹת וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם
 מֵהַצְּדִיק וּמִדְּבוּר אֱמוּנָה, בְּזֶה אָנוּ מוֹרִידִים אֶת
 הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

וְלִכֵּן הֵבִה נֹאֵהֵב זֶה אֶת זֶה וְנִעְזֹר זֶה לְזֶה, כִּי
 הַקְּלָפָה, הַטְּמָאָה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא וּשְׁלוּחֵיהֶם —
 הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלֵיהּ, כָּל כַּחֲם הוּא אֵף וְרַק
 לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ. אִי לְכַף הַגִּיעַ הַזְּמַן.

שְׁנֹזְכֹר הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר "כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה" אַחַת, וְכִמּוֹ
 שְׁאֶסּוּר לְדַבֵּר אַחִים עַל אַחִיוֹת וְלִהְפֹּךְ, כְּמוֹ-כֵן
 אֶסּוּר לָנוּ לְדַבֵּר זֶה עַל זֶה. וְזֹאת עָלֵינוּ לְהַחֲדִיר
 בְּיַלְדֵינוּ, לְהִרְבוֹת בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת וְכִף אִף אֶחָד לֹא
 יוּכַל לְעֲשׂוֹתָנוּ דָּבָר. וּבְעֵת שְׂמִדְבָרִים עַל הַזּוּלָּת,
 צָרִיכִים רַק לְשַׁבְּחוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה,
 פָּרָשָׁה מַח, סִימָן ז'): עַל כָּל שְׂבַח וְשִׁבְחַ שְׂיִשְׂרָאֵל
 מְשֻׁבָּחִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ.
 כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ לֹ שְׂבַח נִפְרָד אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה
 הַחֹסֵד שְׂמַגְלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, לְדַעַת וְלִזְכֹּר שְׂפָל
 יְהוּדֵי חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ מְאֹד
 (לְקוּטֵי-מוֹהַב"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַפּב), שְׂצָרִיכִים לְדוֹן זֶה
 אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֹא בּוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, אֵיזָה
 יִפִּי שֶׁל מִשְׁפָּחָה, כְּשֶׁכֻּלָּם עוֹזְרִים זֶה לְזֶה וְדָנִים
 אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת. עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבֵּנוּ
 ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה
 — שֵׁם הַשְּׁטָן. אִם חָס וְשָׁלוֹם, תִּהְיֶה מְרִיבָה
 בֵּינֵינוּ, בְּזֶה אָנוּ מְכַנְיָסִים אֶת הַשְּׁטָן בְּד' אַמּוֹתָנוּ,
 מִחֲדִירִים אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׂיִכְנֹס בֵּינֵינוּ, בַּר מִיָּנָן.
 וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן
 פח): אֵין מְלַמְדִים זְכוּת עַל הַמְּסִית; אִף שֶׁהִזְהִרְתִּי
 אַתְּכֶם לְדוֹן כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲבָל אִם יֵשׁ אֶחָד

מִסִּית נֶגֶד הַצְּדִיק, צָרִיכִים לִידַע שְׁזֶהוּ טָמֵא וּמְטָמֵא, וְאִסוּר לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, אֲלֵא לְרַחֵק אוֹתוֹ מִעֲמָנוּ בְּשִׁתֵּי יָדַיִם. עֲלֵינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד וּלְהַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בְּאַחֲדוּת אַחַת, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ וְ"ל (תִּי־מוֹהֵר"ן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵינוּ. וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה — אִם נִתְאַחַד יַחַד, וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְנִרְבֶּה בְּאֱהָבַת הַבְּרִיּוֹת, בְּזֶה נִגְלָה אֶת טֵהַר לְכַבְּנוּ.

אֵיךְ יְכוּלִים לְהַכִּיר אִם אֶחָד שִׁיךְ לְמִשְׁפָּחָה, לְמִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ע"ט): שְׁלֹשָׁה סִימָנִים בְּאֵמָה זֹה, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם מִשְׁפָּחָה אַחַת, מֵאִין יוֹדְעִים שְׁפִלוּנִי אוֹ פְּלוּנִית שְׂיָכִים לְמִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל, לְמִשְׁפַּחַת יְהוּדִים? אִם יֵשׁ לָהֶם שְׁלֹשָׁה סִימָנִים אֵלֶּי: רַחֲמָנִים, בִּישָׁנִים וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים. מְרַחֲמִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, יֵשׁ לָהֶם רַחֲמָנוּת עַל הַזּוֹלָת, אַבָּל אִם רוֹאִים אֲנָשִׁים אַכְזָרִיִּים, הַמְתַּאכְזְרִים עַל זוֹלָתָם, צָרִיכִים לִידַע שְׂאֵינָם מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ עֲבָדָה! כִּי הַגּוֹי הוּא אַכְזָרִי, חָסֵר רַחֲמָנוּת, וְלִכֵּן אִם יֵשׁנוּ אֶחָד אַכְזָרִי, נָטוּל כָּל שְׂמִיךְ שֶׁל רַחֲמָנוּת, צָרִיכִים לִידַע שְׂאֵינָנוּ מִמִּשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל. אִם רוֹאִים אֶחָד חָסֵר בּוֹשָׁה,

שְׁאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְחַלֵּל שַׁבַּת בְּפִרְהוּסָהּ, וְאוֹכֵל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְאִינוּ שׁוֹמְרֵי טְהוּרַת הַמִּשְׁפָּחָה, צְרִיכִים הַרְבֵּה מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחְזֹר בְּתִשְׁבָּחָה בְּהַקְדָּם הָאֲפָשָׁרִי, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְכֹּד בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם. אִם רוֹאִים אֶחָד שְׁאִינָנוּ גּוֹמֵל חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת, צְרִיכִים לִידַע שְׁאִינָנוּ מִמִּשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם מִשְׁפָּחָה אַחַת, הַמְרַחֲמִים אִישׁ עַל רֵעֵהוּ, וּמִתְבַּיֵּשִׁים לַעֲשׂוֹת רַע וְנִזְקֵי, וּמִיִּטְיָבִים עִם זֻלָּתָם.

וְלָכֵן הִבֵּה נִתְחַזֵּק יַחַד, וְנִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ אַחַת וְלִתְמִיד לִילֵךְ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְנִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ עַכְשָׁיו קִבְלָה חֲזָקָה, שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה נֹאֵהָב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, נִכְבַּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְנִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ. וּמָה זֶה יִגָּרֵם? שְׁכַל תְּפִלוּתֵינוּ תִתְקַבְּלָנָה בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (מִסְכַּח כְּלָה, פָּרָק ג'): כָּל הַרוֹדֵף שְׁלוֹם, אֵין תְּפִלָּתוֹ חוֹזֶרֶת רִיקָם. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רל"ט), שְׁעָקֵר הַתְּפִלָּה תְּלוּי בְּשְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קכב): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם". וְלָכֵן תִּקְנֵן הָאָר"י ו'ל, שְׁקָדֵם הַתְּפִלָּה נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ", זֶה הִיְסוּד בְּמִשְׁפָּחָה

אחת, שֵׁישׁ אֶהְבֶּה בֵּין אַחִים וְאַחִיּוֹת, בְּזֶה שְׁנֹזְפֹר
 שׁ"כָּלֵנוּ מִשְׁפָּחָה", נִגְרַם נַחַת-רוּחַ לְאַבְיָנוּ
 שְׁבַשְׁמִים, נִסְבַּ נַחַת-רוּחַ לְצַדִּיקִים שֶׁהֵם הַשְּׂכִינָה,
 שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאָמָא שְׁלָנוּ, כְּאִם הַמְנַקָּה אֶת לְכָלוֹךְ
 בְּנָה וּבְתָה, וּמוֹרִידָה עֲצָמָה אֲלֵיהֶם וּמַחְלִיפָה
 בְּגִדֵיהֶם וְכוּ'. כֵּן הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים מוֹרִידִים
 עֲצָמָם אֲלֵינוּ, וְאֶפְלוּ שְׁאָנוּ מְזֻהָמִים בְּעוֹנוֹת
 חַמוּרִים, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב
 — מִיְהוּ וּמִהֵיכָן הַגִּיעַ, עִם כָּל זֹאת הַצַּדִּיק מוֹרִיד
 עֲצָמוֹ אֲלֵינוּ, וּמַכְבֵּס וּמְזַכֵּךְ אוֹתָנוּ, הַצַּדִּיק יוֹרֵד
 אֲלֵינוּ לְכָל מִינֵי טְנֵפֹת, וְצָרִיךְ לְשַׁמֵּעַ כָּל מִינֵי
 דְּבָרִים בְּלִתֵּי נְעִימִים כְּדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ
 לְאִשְׁתּוֹ, בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ. וְעַל-יְדֵי שְׁאָנוּ מִתְאַחֲדִים
 יַחַד, בְּזֶה אָנוּ גוֹרְמִים נַחַת לְאַבְיָנוּ בְּשָׂמִים
 וְלַשְּׂכִינַת עִזוֹ, שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, וְכֹךְ
 יִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וְלְרַצוֹן, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד
 לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ט'): גְּדוּל
 הַשְּׁלוֹם, שְׁאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַשֵּׁר אֶת יִשְׂרָאֵל
 שִׁיְהִיו נִגְאָלִים אֲלָא בְּשְׁלוֹם, אָמֵן וְאָמֵן!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם:

הקונטרס הקדוש הזה נדפס לזכות

אהרון מגל בן זינה

הקב"ה יעזור שימצא את זוגו משורש נשמתו

בקרוב ותהיה לו הצלחה ברו"ג, בריאות

ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו

וכל טיפי דמיו אכ"ר

ולזכות

זינה מגלשזילי בת האסל

הקב"ה יעזור שתזכה לנחת מכל יוצאי

חלציה ולהצלחה ברו"ג, פרנסה בשפע

ובנקל, אריכות ימים ושנים טובות

מתוך בריאות הנפש והגוף אכ"ר!

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
אמיר אַזמרהוּ בן טרוֹ ויסלײו
נלב״ע בראש חודש אדר ב' ה'תשס״ג

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
עליה בת זוהרה ז״ל
נלב״ע ט״ו בניסן ה'תשס״ג
ת.ג.צ.ב.ה.

תפלת הדרך

בכל פעם כשאתה נוסע בדרך, תאמר תפלה זו, ועל-ידי-זה תנצל מתאנת דרכים ומכל מיני רע המתרגשים לבוא. ותחזור בשלום לביתך, בריא ושלם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותצעידנו לשלום, ותסמכנו לשלום, ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום, ותחזירנו לביתנו לשלום. ותצילנו מכל פל אויב ואורב ולסטים בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותשמע קול תחנונינו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה.

כי' מלאכיו יצוה לך' לשמרך בכל דרכיך:
ויצקב הלך לדרךכו, ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יצקב פאשר ראם: מחנה אלהים זה, ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

בשם יי אלהי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסיד ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך: ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-חפצי-כם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתני: ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי: ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל-אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל בבודי אף-בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע בְּסוּי הַטָּאָה: ב אֲשֶׁרִי־אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאנְתִי בְּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה הִתְכַבֵּר עָלַי יְדָד נְהַפֵּךְ לְשֹׂדֵי בְּתַרְבְּנֵי קוּיִן סְלָה: ה הַטָּאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵוֹן הַטָּאָתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל בְּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מִצֵּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א סֹתֵר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי רְנֵי פֶלֶט תִּסּוּבְּנֵי סְלָה: ח אֲשַׁבֵּלְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ א כְּסוֹס כְּפֶרֶד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגִּוֶרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵו: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ בְּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּתְּיָהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרְצָן וְאֶל־תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבּוֹ: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכָתָה בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֵתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי־הַטָּאָתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׂמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבִּץ־אֶנּוּ לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׂנְאֵי עָלַי וְיִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר־בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֶמְי הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג ואני בתמי
תמכת בי ותצילני לעולם: יד ברוך יהוה | אלהי
ישראל מהעולם ועד העולם אמן | ואמן:

מב א למנצח משפיל לבני-קרה: ב פאיל תערג על-אפיקי-
מים בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי |
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתחלי
דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך:
ה אלה אופרה | ואשפכה עלי | נפשי כי אעבר | בסף אהרם
עד-בית אלהים בקול-רנה ותודה המון חוגג:
ו מה-תשתוחחי | נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי-עוד
אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על-בן אפרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום-אל-תהום קורא
לקול צנוריה כל-משבריה ונגיף עלי עברו: ט יומם | יצנה
יהוה | חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: י אומרה |
לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
יא ברצח | בעצמותי חרפוני צוררי באמרו אלי כל-היום איה
אלהיך: יב מה-תשתוחחי | נפשי ומה-תהמי עלי הוחלי
לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט א למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את-חבית להמיתו: ב הצילני מאיבי | אלהי ממתקוממי
תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי
הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי
יהוה: ה בלי-עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה
יהוה-אלהים | צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים
אל-תחן כל-בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב

ויסובבו עיר: ח הנה | וביעון בפייהם תרבות בשפתותיהם
 כי מי שמע: ט ואתה יהודה תשחק למו תלעג לכל גוים: י עז
 אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני
 אלהים יראני בשררי: יב אל תהרגם | פן ישפחו עמי הניעמו
 בהילך והורידמו מגנו אדני: יג חטאת פיו דבר שפתימו
 וילכו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד פלה בחמה פלה
 ואינמו ונדעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו וישבו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז חמה יניעון
 לאכל אם לא ישבעו ולינו: יז ואני | אשיר ענך וארנן לבקר
 חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך
 אשמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי * אל
 אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום
 צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
 נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי
 סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו השבתי
 ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
 אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנה | אדני ולא יסוף
 לרעות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
 י השבח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
 היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם
 פלאך: יג והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים
 בקדש דרפך מי אל גדול באלהים: טו אתה האל

(* באמרוך אל אלהים תכוין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עשה פלא הודעת בעמים עזר: טז גאלת בזרוע עמך בני-
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוד מים | אלהים ראוד מים יחילו אף
 ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
 חצציד יתחלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו ברקים תבל
 רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפד ושבילך במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמד ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר: ב במרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דפא ותאמר
 שובו בני-אדם: ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלה:
 ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך
 ובחמתך נבחלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
 ורהם עמל ואנן כי-גז חיש ונעפה: יא מי-יודע עז אפך
 וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהנה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שפענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמתנו כימות עניתנו
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על-
 בניהם: יז ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התחללו
 בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהנה: ד דרשו יהנה ועזו

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדֶּה: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְּתוֹ
 וּמִשְׁפָּטָיו־פִּיּוֹ: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
 צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
 אֲתָן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֲבֵל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעֲט וְגָרִים בְּהֵ: יג וַיִּתְחַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלֶכֶה אֶל־עַם
 אֲחֵר: יד לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹבַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
 טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וְלִנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב
 עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְחֵם שָׂבֵר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לְעַבְדֹּ
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רִגְלוֹ בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
 בֹּא־דִבְרוּ אֲמֵרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל
 עַמִּים וַיִּפְתַּחְתָּהּ: כא שָׂמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קְנִיָּנוּ:
 כב לְאִסֹּר שָׂרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְדָּה לְבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח מִשָּׂה
 עֲבָדוֹ אַחֲרָיו אֲשֶׁר בְּחֵר־בוֹ: כז שָׂמוּ־בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְּתִים
 בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח הַשֶּׁדֶךְ וַיַּחֲשֶׁד וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה
 אֶת־מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת־דָּנָתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים
 בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּדַּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם
 וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלְקַח וַאֲיִן מִסְפָּר:
 לה וַיֵּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיִּדַּךְ
 כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף
 וַזָּהַב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו בּוֹשָׁל: לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם מִי־נִפְל
 פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְהֵה:

מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב פי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים וירשו: מה בעבור א שמרו חקיו ותורתיו יגצרו הללויה:

קלז א על נהרות א בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנדותינו: ג כי שם שאלנו שובנו דברי שיר ותולדנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נבר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני א לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה א לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו א ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השודדה אשרי שושלים לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי א שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה א הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל זה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרום יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: